kuid ta on enam laia ja ebamäärase kühma laadiline ja kannab oma lael mitut vähemat kuplit. Kõrgeim neist kerkib 55 m : i kõrguseni üle lõuna pool, mägede jalal asuva Peeda oja lammi. Keskmine kõrgendik, Uuemõisast põhja pool, on selgekujuline seljak, 1.5 km pikk ja 250 m lai, tõustes järskude 20° nõlvadega kuni 35 m kõrguseni üle all jalal oleva maantee. Sellele järgneb ida pool lühem, 0.5 km pikkune selgkõrgendik, mille laelt kerkivad kaks vähemat kuplit. See kõrgendik on eelmisest umbes 5 m madalam. Köstrimägede hulka võib lugeda ka laia, üksikute kõrgemale kerkivate kuplitega kaetud lookjat kõrgendikku, mille loodepoolsel nõlval asub Kambja surnuaed ja mille kõrgus üle lõuna pool laotuva tasasema maa-ala ulatub 40 m : ni.

Kuuste mägedeks nimetatakse vahelduva reljeefiga kingustikku, mis võtab oma alla umbes 3 km pikkuse ja 2 km laiuse ümmariku ala Kuuste küla kohal, eespool-kirjeldatud Köstrimägedest ida pool. Kõige kõrgem on kingustiku idapoolne osa. Üksikud kõrgendikud kerkivad siin kuni 60 m üle kinkude vahel lookleva Konsa (Lalli) oja pinna. Lääne pool on kingud tunduvalt madalamad — kuni 45 m suhtelise kõrgusega. Kirjeldatud kingustik ulatub põigi üle põhja-lõuna sihis kulgeva Reola ürgoru, ja viimases voolav oja on uuristanud omale kinkude vahele uue kitsama voolutee.

Haaslava Vooremägi on oma kuju poolest lüheldane seljak, mille pikitelg asub põhja-lõuna sihis ja mis kannab oma lael kolme vähemat kühma. Mäe ulatus põhjast lõunasse on 2.3 km, läänest idasse 1.4 km. Mäe laiem ja ühtlasi kõrgem ning järsem ots on pöördud põhja poole ja tõuseb siin 60 m üle ümbritseva tasasema ala.

Eespool-kirjeldatud kõrgendikud — Köstri- ja Kuuste mäed ning Vooremägi — moodustavad ühise pika, lääne-ida sihis ulatuva vöö, mida tuleb pidada kõige tõenäolisemalt mannerjää servakuhjatiseks. Nende kuju ja koosseisu arvesse võttes võiks neid pidada mõhnastikuks. Köstrimäed on siiski enam marginaalsete vallseljakute laadilised. Sellele kõrgendikkude vööle seltsivad idas, Võnnu kihelkonnas, Sirgupalu mäed, mis oma kuju ja koosseisu poolest täiesti sarnanevad Voore ning Kuuste mägedega, ja läänes Elva ümbruses olevad laialdased servamoodustused.

Teiseks kihelkonna põhja- ja kirdeosale iseloomuliseks maastikuliseks jooneks on suured ürgorud. Nendest kõige silmapaistvam on lai Reola ürgorg, mis jookseb üldiselt põhja-lõuna sihis läbi kihelkonna nimetatud ala, jagades seda pea ühesuuruseks lääne- ja idaosaks. Orgu võib jälgida juba kihelkonna kagupiirilt algades, kuid siin on ta alles õige kitsas ning algelises arenemisjärgus, olles tekkinud nähtavasti ainuüksi temas voolava Konsa oja uuristuse tagajärjel. Sarnasena näeme teda Tapu ja Tigase talu kohal ja edasi põhja poole kuni Voore mõisani. Siit peale omandab org põhjaloode sihi ja hakkab ühtlasi laienema. Siin suubub pea-orgu mõlemalt poolt rida vähemaid lisaorge, tekitades keerulise orustiku. Peerna ja Suuremäe talu vahel omandab org juba selgejoonelise ürgoru kuju, kuni 500 m laiuse lammiga. Maidla mõisa kohal laieneb org veel enam,